

Sygn. akt V.2 Ka 605/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

Wydział V Karny Sekcja Odwoławcza

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Myśliwiec

Sędziowie: SSO Sławomir Klekocki

SSO Lucyna Pradelska-Staniczek (spr.)

Protokolant: Justyna Napiórkowska

w obecności Anny Żak Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Rybniku

po rozpoznaniu w dniu 22 grudnia 2016 r.

sprawy:

skazanego S. H. / H./

s. H. i L.

ur. (...) w R.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 8 sierpnia 2016r. sygn. akt III K 51/16

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata S. D. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych oraz 23 % podatku VAT w kwocie 27,60 złotych (dwadzieścia siedem złotych i sześćdziesiąt groszy), łącznie kwotę 147,60 złotych (sto czterdzieści siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

SSO Jacek Myśliwiec

SSO Sławomir Klekocki SSO Lucyna Pradelska-Staniczek (spr.)

Sygn. akt V. 2 Ka 605/16

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Rybniku w dniu 8 sierpnia 2016 r. w sprawie o sygn. akt III K 51/16 wydał wyrok łączny wobec S. H., skazanego następującymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 18 września 2001 roku w sprawie o sygn. akt III K 1186/01 za czyny z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk popełnione w okresie od 6 kwietnia 2001 roku do nocy z 14/15 maja 2001 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 4 lata, postanowieniem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 10 grudnia 2003 roku w sprawie o sygn. akt III K 1186/01 - III 2 Ko 1821/03 zarządzono wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności;
2. Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 27 listopada 2001 roku w sprawie o sygn. III K 735/01 za czyn z art. 279 § 1 kk popełniony w dniu 9 marca 2001 roku na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat, postanowieniem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 20 grudnia 2003 roku w sprawie o sygn. akt III K 735/01 – III 2 Ko 1822/03 zarządzono wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności;
3. Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 3 kwietnia 2002 roku w sprawie o sygn. akt III K 82/02 za czyn z art. 279 § 1 kk popełniony w nocy z 9/10 maja 2001 roku na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat, postanowieniem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 10 grudnia 2003 roku w sprawie o sygn. akt III K 82/02 - III 2 Ko 1823/03 zarządzono wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności;
4. Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 27 marca 2003 roku w sprawie o sygn. III K 3109/02 za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 280 § 1 kk popełniony w dniu 14 października 2002 roku na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk popełniony w okresie od co najmniej 2001 roku do 14 października 2002 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, które to kary połączono i orzeczono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności;
5. Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 15 maja 2007 roku w sprawie o sygn. akt IX K 1143/06 za czyn z art. 226 § 1 kk popełniony w dniu 30 października 2006 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 4 lata, postanowieniem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 11 lipca 2011 roku w sprawie o sygn. akt IX K 1143/06 – III Ko 1072/11 zarządzono wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności;
6. Sądu Rejonowego dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie z dnia 25 kwietnia 2008 roku w sprawie o sygn. akt II K 320/08/N za czyny z art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 12 kk popełnione w bliżej nieustalonym dniu lipca 2007 roku do 10 sierpnia 2007 roku na karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20,00 złotych;
7. Sądu Rejonowego dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie z dnia 23 czerwca 2008 roku w sprawie o sygn. akt II K 1418/07/N za czyn z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 24 lipca 2007 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
8. Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 17 października 2008 roku w sprawie o sygn. akt IX K 1226/07 za czyn z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 19 sierpnia 2007 roku na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;
9. Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 23 grudnia 2009 roku w sprawie o sygn. akt II K 730/09 za czyn z art. 242§ 2 kk popełniony w okresie od 2 sierpnia 2009 roku do 10 sierpnia 2009 roku na karę 1 miesiąca pozbawienia wolności;
10. Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 25 maja 2011 roku w sprawie o sygn. akt III K 1100/10 za czyny z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w okresie od 1 marca 2007 roku do 31 stycznia 2009 roku na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

11. Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 5 sierpnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt III K 184/11 za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 19 lutego 2011 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

12. Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 13 października 2011 roku w sprawie o sygn. akt III K 372/11 za czyn z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 28 marca 2011 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

13. Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 18 grudnia 2014 roku w sprawie o sygn. akt III K 655/14 za czyn z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk popełniony w 20 lipca 2014 roku na karę 3 lat pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 157 § 2 kk popełniony w dniu 20 lipca 2016 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności, które to kary połączono i wymierzono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności;

14. Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 13 stycznia 2015 roku w sprawie o sygn. akt III K 537/14 za czyny z art. 278 § 1 kk i art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w dniu 31 maja 2014 roku na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;

15. Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 3 grudnia 2015 roku w sprawie o sygn. akt III K 561/14 za czyny z art. 224 § 2 kk, art. 222 § 1 kk i art. 226 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w dniu 1 kwietnia 2014 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

Na podstawie art. 85 § 1 kk w związku z art. 86 § 1 kk Sąd I instancji połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec S. H. wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 18 grudnia 2014 r. (sygn. akt III K 655/14),

- Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 13 stycznia 2015 r. (sygn. akt III K 537/14),

- Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 3 grudnia 2015 r. (sygn. akt III K 561/14)

i wymierzył mu karę łączną 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Na zasadzie art. 577 kpk Sąd zaliczył skazanemu na poczet wymierzonej mu kary łącznej pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach od 31

maja 2014 r. do 2 czerwca 2014 r., od 3 lipca 2014 r. do 4 lipca 2014 r., od 20 lipca 2014 r. do 17 października 2014 r. i od 14 czerwca 2015 r. do 8 sierpnia 2016 r.

Zgodnie z art. 576 § 1 kpk Sąd uznał, że w pozostałym zakresie orzeczenia nie objęte karą łączną, podlegają odrębnemu wykonaniu.

W myśl art. 572 kpk sąd umorzył postępowanie przeciwko skazanemu w przedmiocie wydania wyroku łącznego w części dotyczącej wyroków:

- Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 18 września 2001 r. (sygn. akt III K 1186/01),

- Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 27 listopada 2001 r. (sygn. akt III K 735/01),

- Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 3 kwietnia 2002 r. (sygn. akt III K 82/02),

- Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 27 marca 2003 r. (sygn. akt III K 3109/02),

- Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 15 maja 2007 r. (sygn. akt IX K 1143/06),

- Sądu Rejonowego dla Krakowa Nowej Huty w Krakowie z dnia 25 kwietnia 2008 r. (sygn.

akt II K 320/08),

-Sądu Rejonowego dla Krakowa Nowej Huty w Krakowie z dnia 23 czerwca 2008 r. (sygn. akt II K 1418/07),

-Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 17 października 2008 r. (sygn. akt IX K 1226/07),

-Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 23 grudnia 2009 r. (sygn. akt II K 730/09),

-Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 25 maja 2011 r. (sygn. akt III K 1100/10),

-Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 5 sierpnia 2011 r. (sygn. akt III K 184/11),

-Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 13 października 2011 r. (sygn. akt III K 372/11).

Na podstawie art. 29 ustawy Prawo o adwokaturze Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii adwokackiej (...) kwotę 177,12 (sto siedemdziesiąt siedem złotych dwanaście groszy) złotych tytułem zwrotu poniesionych kosztów obrony skazanego świadczonej z urzędu powiększonych o stawkę podatku VAT.

Na zasadzie art. 624 §1 kpk Sąd zwolnił skazanego od zapłaty kosztów postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego obciążając nimi Skarb Państwa.

Apelację od wyroku łącznego wniósł obrońca skazanego, który zaskarżył wyrok w części dotyczącej wymiaru kary łącznej pozbawienia wolności.

Skarżący zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wymiaru kary łącznej przez uznanie, iż zastosowanie wobec skazanego zasady pełnej absorpcji nie jest uzasadnione, pomimo występujących ścisłych związków czasowych popełnionych czynów, oraz związków przedmiotowych popełnionych czynów zabronionych,
2. obrazę prawa procesowego, tj. art. 92 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. poprzez nieuwzględnienie okoliczności przemawiających na korzyść skazanego, tj. okoliczności wynikających z opinii penitencjarnej o skazanym.

Obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie skazanemu kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

apelacja obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie. Wprawdzie skarżący kwestionuje jedynie wymiar orzeczonej kary, tym niemniej Sąd odwoławczy krótko odniesie się do innych rozstrzygnięć zaskarżonego wyroku.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż z dniem 1 lipca 2015r. weszła w życie nowelizacja kodeksu karnego wprowadzająca nowe zasady łączenia kar. Zgodnie z art. 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy kodeks karny oraz niektórych innych ustaw przepisów rozdziału IX ustawy (kodeksu karnego, odnoszących się do zbiegu przestępstw oraz łączenia kar i środków karnych) nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

W realiach niniejszej sprawy podkreślić należy, iż ostatnia z wymierzonych kar pozbawienia wolności została orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 3 grudnia 2015 r. sygn. akt III K 561/14, a zatem już po wejściu w życie ww. nowelizacji.

Oczywiście zgodnie z art. 4 § 1 k.k. istnieje możliwość zastosowania przepisów sprzed nowelizacji z dnia 1 lipca 2015 r., jeśli są one względniejsze dla sprawcy. Jednakże – jak to słusznie wskazał Sąd I instancji - z taką sytuacją nie mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Korzystniejsza dla sprawcy jest sytuacja gdy zachodzi możliwość objęcia karą łączną większej ilości wymierzonych kar jednostkowych lub zgodnie ze znowelizowanymi przepisami kar łącznych. W

realiach niniejszej sprawy art. 85 k.k. w brzmieniu sprzed nowelizacji, jak i jego aktualnie obowiązująca wersja, dają możliwość objęcia węzłem kary łącznej tych samych trzech wyroków Sądu Rejonowego w Rybniku: z dnia 18 grudnia 2014 r. sygn. akt III K 655/14, z dnia 13 stycznia 2015 r. sygn. akt III K 537/14 i z dnia 3 grudnia 2015 r. sygn. akt III K 561/14. Przy czym zgodnie z art. 85 k.k. w brzmieniu sprzed nowelizacji należałoby wymierzać karę łączną jedynie w oparciu o kary jednostkowe, bez uwzględnienia kary łącznej orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 18 grudnia 2014 r. sygn. akt III K 655/14, a zatem kara łączna obejmująca powyższe trzy wyroki mogłaby zostać orzeczona w przedziale od 3 lat do 4 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności. Natomiast znowelizowana wersja art. 85 k.k. przewiduje, że połączeniu mogą podlegają również kary łączne, tym samym kara łączna obejmująca przedmiotowe trzy wyroki orzeczona na tej podstawie mogłaby się kształtować w przedziale od 3 lat do 3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Zatem w tym stanie rzeczy analiza wyroków, które zapadły wobec S. H. winna opierać się na przywołanym art. 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o przepisy rozdziału IX kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym po 1 lipca 2015 roku.

Zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 85 § 1 k.k. jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Z kolei § 2 tego artykułu stanowi, iż podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 k.k., w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1.

Zatem Sąd I instancji kierując się powyższymi przepisami prawidłowo orzekł, iż w niniejszej sprawie połączeniu podlegają kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 18 grudnia 2014 r. (sygn. akt III K 655/14),
- Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 13 stycznia 2015 r. (sygn. akt III K 537/14),
- Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 3 grudnia 2015 r. (sygn. akt III K 561/14).

Dokonana przez Sąd I instancji analiza konfiguracji wyroków podlegających połączeniu w myśl art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015 r. była poprawna, czego zresztą w żaden sposób skarżący nie kwestionuje.

Ma rację skarżący, iż w uzasadnieniu Sąd I instancji błędnie wskazał, że kara łączna w niniejszej sprawie może zostać orzeczona w przedziale od 3 lat do 4 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności, co z pewnością było skutkiem niewzięcia pod uwagę faktu, iż kary jednostkowe 3 lat i 1 roku pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 18 grudnia 2014 r. sygn. akt III K 655/14 zostały objęte karą łączną 3 lat pozbawienia wolności.

Powyższe przeoczenie Sądu I instancji nie powoduje jednak, by kara łączna ukształtowana została w sposób nieprawidłowy. Brak jest bowiem podstaw do orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności na zasadzie pełnej absorpcji, którą można stosować jedynie w szczególnych, nadzwyczajnych sytuacjach.

Biorąc pod uwagę relacje zachodzące pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, a także obecną postawę i zachowanie się skazanego kara łączna winna zostać ukształtowana w oparciu o zasadę asperacji. Orzeczona kara łączna w wymiarze 3 lat i 4 miesięcy znajduje oparcie w treści art. 85 § 1 i 2 k.k. oraz art. 86 § 1 k.k., a także art. 85a k.k. Ten ostatni przepis nakazuje przy orzekaniu kary łącznej brać pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara winna osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Podnieść należy, iż pomimo nowych zasad łączenia kar nie uległy zmianie przesłanki jej kształtowania, a zatem aktualne pozostaje również dotychczasowe orzecznictwo, zgodnie z którym najistotniejsze znaczenie dla ukształtowania w wyroku łącznym kary łącznej mają kwestie wynikające ze związku przedmiotowo-podmiotowego poszczególnych, zbiegających się przestępstw. Ów związek przedmiotowy winien być oceniany według tożsamości

będz podobieństwa dóbr naruszonych poszczególnymi z tych przestępstw oraz zwartości czasowej i miejscowej ich popełnienia. Związek podmiotowy to z kolei podobieństwo rodzajów winy i zamiarów.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, że wprawdzie skazany popełnił poszczególne czyny, stanowiące podstawę wyroku łącznego, na stosunkowo niewielkiej przestrzeni czasu, tym niemniej były to różnorodnej przestępstwa. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 18 grudnia 2014 roku w sprawie o sygn. akt III K 655/14 został on S. H. za przestępstwo rozboju z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i przestępstwo uszkodzenia ciała z art. 157 § 2 k.k., tj. czyny przeciwko mieniu oraz zdrowiu i życiu. Natomiast wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 13 stycznia 2015 roku w sprawie o sygn. akt III K 537/14 S. H. został skazany za przestępstwo kradzieży z art. 278 §1 kk i art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, tj. czyn przeciwko mieniu. Zaś Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 3 grudnia 2015 roku w sprawie o sygn. akt III K 561/14 został on skazany za przestępstwo naruszenia nietykalności funkcjonariusza, wywierania wpływu na niego oraz jego znieważenia z art. 224§ 2 kk, art. 222 § 1 kk i art. 226 § 1 kk w zw z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 k.k., tj. czyn przeciwko działalności instytucji państwowych oraz samorządu terytorialnego. Czynami tymi skazany naruszył różne dobra prawne. Były to także przestępstwa na szkodę różnych pokrzywdzonych, których skazany dopuścił się w warunkach recydywy. Powyższe okoliczności świadczą o tym, że skazany ma lekceważący stosunek do porządku prawnego i norm społecznych. S. H. był już wielokrotnie karany, a kolejne wyroki skazujące oraz orzekane kary, w tym kary łączne, w ogóle nie wpłynęły na zmianę postawy i zachowania skazanego. Dodatkowo wskazać należy, iż zgodnie z opinią Dyrektora Zakładu Karnego w J. zachowanie i postawę skazanego w okresie pobytu w warunkach izolacji penitencjarnej należy ocenić jako umiarkowane. Skazany wymaga stosowania oddziaływań wychowawczych i zapobiegawczych w warunkach jednostki penitencjarnej, celem trwałego pogłębienia i ukształtowania świadomości przestrzegania porządku prawnego oraz zasad współżycia społecznego. Mając na względzie treść opinii nie sposób zatem przyjąć, by Sąd I instancji dopuścił się naruszenia art. 92 k.p.k.

Ukształtowanie wymiaru kary łącznej pozbawienia wolności w oparciu o zasadę pełnej absorpcji w sytuacji, gdy skazany dopuścił się popełnienia różnorodnych przestępstw, nie pozostających ze sobą w ścisłym związku, nie miałoby żadnych podstaw i stanowiłoby zdaniem Sądu odwoławczego niczym nieuzasadnione premiowanie skazanego, który z popełniania przestępstw uczynił sobie sposób na życie.

Pozostałe wyroki, które zapadły wobec skazanego z uwagi na brak warunków formalnych do połączenia na zasadach znowelizowanego kodeksu karnego, słusznie, nie zostały objęte węzłem kary łącznej orzeczonej przedmiotowym wyrokiem. Postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w części dotyczącej tych wyroków należało umorzyć, gdyż kary wymierzone tymi wyrokami nie podlegają wykonaniu w rozumieniu art. 85 § 2 kk. Kary orzeczone tymi wyrokami zostały już odbyte. Okoliczność odbycia kar pozbawienia wolności jest negatywną przesłanką uniemożliwiającą objęcie takich kar węzłem kary łącznej.

Sąd I instancji prawidłowo orzekł o zaliczeniu okresów rzeczywistego pozbawienia wolności na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności.

Brak jest zatem jakichkolwiek podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku łącznego lub jego uchylecia.

O kosztach za postępowanie odwoławcze orzeczono po myśli art. 624 § 1 k.p.k., zwalniając skazanego od ich ponoszenia, z uwagi na jego trudną sytuację materialną i perspektywę dłuższego pobytu w zakładzie karnym. Jednocześnie zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu kwotę 147,60 zł (wraz z podatkiem VAT) tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

SSO Jacek Myśliwiec

SSO Sławomir Klekocki SSO Lucyna Pradelska- Staniczek (spr.)